

مزامیر ایش 103

- 1 [زمور داود] ای جان من خداوند را متبارک بخوان! و هرچه در درون من است نام قدوس او را متبارک خواند.
- 2 ای جان من خداوند را متبارک بخوان و جمیع احسانهای او را فراموش مکن!
- 3 که تمام گناهانت را می‌آمرزد و همهٔ مرضهای تو را شفای می‌بخشد؟
- 4 که حیات تو را از هاویهٔ فیله می‌دهد و تاج رحمت و رافت را بر سر تو می‌نهد؛
- 5 که جان تو را به چیزهای نیکو سیر می‌کند تا جوانی تو مثل عقاب تازه شود.
- 6 خداوند عدالت را به جا می‌آورد و انصاف را برای جمیع مظلومان.
- 7 طریق‌های خویش را به موسی تعلیم داد و عملهای خود را به بنی اسرائیل.
- 8 خداوند رحمان و کریم است؛ دیر غصب و بسیار رحیم.
- 9 تا به ابد محکمهٔ نخواهد نمود و خشم را همیشهٔ نگاه نخواهد داشت.
- 10 با ما موافق گناهان ما عمل ننموده، و به ما به حسب خطایای ما جزا نداده است.
- 11 زیرا آنقدر که آسمان از زمین بلندتر است، به همان قدر رحمت او بر ترسندگانش عظیم است.
- 12 به اندازه‌ای که مشرق از مغرب دور است، به همان اندازهٔ گناهان ما را از ما دور کرده است.
- 13 چنانکه پدر بر فرزندان خود رئوف است، همچنان خداوند بر ترسندگان خود رافت می‌نماید.

غلطیان ایش 5

- 16 اما می‌گوییم، به روح رفتار کنید، پس شهوت جسم را به جا نخواهید آورد.
- 17 زیرا خواهش جسم به خلاف روح است و خواهش روح به خلاف جسم؛ و این دو با یکدیگر منازعه می‌کنند بطوری که آنچه می‌خواهید نمی‌کنید.
- 18 اما اگر از روح هدایت شدید، زیر شریعت نیستید.
- 19 و اعمال جسم آشکار است، یعنی زنا و فسق و ناپاکی و فجور،
- 20 و بُتپرستی و جادوگری و دشمنی و نزاع و کینه و خشم و تعصّب و شقاق و بدعتها،
- 21 و حسد و قتل و مسی و لهو و لعب و امثال اینها که شما را خبر می‌دهم، چنانکه قبل از این دادم، که کنندگان چنین کارها وارث ملکوت خدا نمی‌شوند.
- 22 لیکن ثمرة روح، محبت و خوشی و سلامتی و حلم و مهربانی و نیکوبی و ایمان و تواضع و پرهیزکاری است،
- 23 که هیچ شریعت مانع چنین کارها نیست.
- 24 و آنانی که از آن مسیح می‌باشند، جسم را با هوسها و شهوتش مصلوب ساخته‌اند.
- 25 اگر به روح زیست کنیم، به روح هم رفتار بکنیم.

لوقا ایش 17

- 11 و هنگامی که سفر به سوی اورشلیم می‌کرد از میانه سامرہ و جلیل می‌رفت.
- 12 و چون به قریه‌ای داخل می‌شد، نگاه ده شخص ابرص به استقبال او آمدند و از دور ایستاده،
- 13 به آواز بلند گفتند، ای عیسیٰ خداوند بر ما ترحم فرما.
- 14 او به ایشان نظر کرده، گفت، بروید و خود را به کاهن بنمایید. ایشان چون می‌رفتند، طاهر گشتد.
- 15 و یکی از ایشان چون دید که شفا یافته است، برگشته به صدای بلند خدا را تمجید می‌کرد.
- 16 و پیش قدم او به روی در افتاده، وی را شکر کرد. و او از اهل سامرہ بود.
- 17 عیسیٰ ملتفت شده گفت، آیا ده نفر طاهر نشندند؟ پس آن نه کجا شندند؟
- 18 آیا هیچ‌کس یافت نمی‌شود که برگشته خدا را تمجید کند جز این غریب؟
- 19 و بدو گفت، برخاسته برو که ایمانت تو را نجات داده است.